2020:APHC:32306

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

గురువారం, మే నెల ఏడో రోజు

రెండు వేల ఇరవై

PRSENT

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెంబరు: 1116 ఆఫ్2019

మధ్య:

1. బిపార్వతి.,తండ్రి నర్సింహులు వయస్సు 35 సంవత్సరాలు,

టీచర్ ఎంపీపీ స్కూల్,10వ వార్డు, హొళగుంద (ఎం) మరియు (వి)

కర్నూలు జిల్లా, ఆంధ్ర ప్రదేశ్... పిటిషనర్(లు)

మరియు

1. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ హైకోర్టు ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రతినిధి

భవనాలు, అమరావతి

2. ఇంటూరి నారాయణ, తండ్రిబసవయ్య

వయస్సు 54 సంవత్సరాలు, కేశవాపురం గ్రామం కూసుమంచి మండలం,

ఖమ్మం జిల్లా తెలంగాణ రాష్ట్రం... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాదివిరూపాక్ష దత్తాత్రేయ గౌడ :

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది(ఏపీ) పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ :

కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా చేసినఉత్తర్వు :

2020:APHC:32306

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెంబరు: 1116 ఆఫ్2019

ఆర్డరు:

2018 సెషన్స్ కేసు నెం.63లోని 2019 సీ.ఆర్.ఎల్.ఎంపీ నెం.89లో కర్నూలు సెషన్స్ జడ్జి దాఖలు చేసిన ఫైలుపై 24.08.2019న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను పరిగణనలోకి తీసుకుని సెక్షన్ 227 సీఆర్పీసీ కింద పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన పిటిషన్ను ప్రస్తుత క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నుంచి తప్పించాలని పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన పిటిషన్ను కొట్టివేసింది.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసును పరిష్కరించడానికి అవసరమైన వాస్తవాలను క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చు:

ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 302 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు, వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద, ఐపీసీ సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు దర్యాప్తు పూర్తయిన తర్వాత కర్నూలు సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారి 2015 క్రైమ్ నెం.64లోని నిందితులు నెం.1, ఐపీసీ సెక్షన్ నెం.1పై ఐపీసీ సెక్షన్ నెం.2 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు.

ఛార్జీషీట్ ప్రకారం విశాలి అనే మృతురాలు నిందితుడు నెం.1కు చట్టబద్ధంగా వివాహం చేసుకున్న భార్య అని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు. వీరి వివాహం శ్రీశైలంలో జరిగింది. ఆ సమయంలో నిందితుడు నెం.1 శ్రీశైలం పోలీస్ స్టేషన్ లో ఎస్ ఐగా పనిచేస్తున్నాడు. మృతురాలి తండ్రి విశాలి పెళ్లి సమయంలో నిందితుడు నెం.1కు మంచి మొత్తంలో కట్నం ఇచ్చాడు. మృతురాలు విశాలికి పెళ్లికి ముందు బైపాస్ సర్జరీ జరిగింది. ఆమెకు బైపాస్ సర్జరీ

జరిగిందని బాగా తెలిసిన నిందితుడు నెం.1 ఆమెను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. పెళ్లి తర్వాత వీరిద్దరూ హ్యాపీ వైవాహిక జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. అయితే విశాలి గుండె జబ్బు కారణంగా గర్భం దాల్చలేకపోయింది.

ఈ సమయంలో నిందితుడిని సంజామల పోలీస్ స్టేషన్ కు బదిలీ చేశారు. సంజామల పోలీస్ స్టేషన్ లో పనిచేస్తున్న సమయంలో నిందితురాలు నెం.2తో సాన్నిహిత్యం పెంచుకున్నాడు. ఆ తర్వాత నిందితుడు నెం.1 మృతురాలిని వేధించడం ప్రారంభించాడు. అందువల్ల నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2తో తన రెండో పెళ్లికి అంగీకరించాలని వేధిస్తున్నాడని, అతనుతనకు విషం ఇచ్చి చంపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని, అందువల్ల నిందితుడు నెం.1, నిందితుడు నెం.1 తల్లి ప్రోద్బలంతో తనకు ప్రాణహాని ఉందని ఆమె పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. 2011 క్రైమ్ నెం.54లో సంజామల పోలీస్ స్టేషన్ లోని ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 341, 306, 506, సెక్షన్ 34 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలపై కేసు నమోదు చేశారు. అయితే పెద్దలు, మధ్యవర్తుల జోక్యంతో 06.02.2012న లోక్ అదాలత్ ముందు ఇరుపక్షాలు రాజీ కుదుర్చుకుని అందులోని నిందితులను సెక్షన్ 320(8) సీఆర్ పీసీ కింద నిర్దోషులుగా ప్రకటించారు.

ఆ తర్వాత పెద్దల సలహా మేరకు నిందితుడు, అతని భార్య విశాలి కలిసి కర్నూలు పట్టణంలోని గణేష్ నగర్ లో నివాసం ఉంటున్నారు. నిందితుడు నెం.1 అదనపు కట్నం కోసం ఆమెను వేధించడం మానలేదు. ఆమెను వేధించడం కొనసాగించాడు. ఇదే విషయాన్ని ఆమె తన తల్లిదండ్రులకు ఫోన్ ద్వారా తెలిపింది. తనను వేధించవద్దని ఆమె తండ్రి నిందితుడు నెం.1ను కోరగా, అతను అతని అభ్యర్థనను పట్టించుకోలేదు.

10.03.2015 ఉదయం 11.45 గంటల సమయంలో విశాలి తన పొరుగున ఉన్న ఎల్.డబ్ల్యు.6 పోతి సత్యనారాయణమ్మ ఇంటికి కొర్ర అన్నం ఎలా తయారు చేయాలో తెలుసుకుని తిరిగి తన ఇంటికి వెళ్లగా, మధ్యాహ్నం 12.00 గంటల సమయంలో ఇరుగుపొరుగు వారు ఎల్.డబ్ల్యు. లు 6, 7, 10 పోతిరెడ్డి సత్యనారాయణమ్మ, కె.నిఖిల్ రెడ్డి, కె.నిఖిల్ రెడ్డిల కేకలు వినిపించాయి. వారు ఇళ్ల నుంచి బయటకు వచ్చేసరికి నిందితుడు నెం.1 ఇంటి నుంచి బయటకు రావడం చూశారు. పాత్రలు శుభ్రం చేస్తుండగా తన భార్య పడిపోయిందని వారికి తెలిపాడు. దీంతో ఇరుగుపొరుగు వారు ఎల్.డబ్ల్యు.లు 6, 7, 10 నిందితుడు నెం.1 ఇంటికి వెళ్లి చూడగా విశాలి తన ఇంట్లో అపస్మారక స్థితిలో గాయాలతో పడి ఉండటాన్ని చూశారు. వెంటనే నిందితుడు నెం.1, సాక్షులు ఆమెను ఆస్పత్రికి తరలించగా అప్పటికే మృతి చెందినట్లు వైద్యులు నిర్ధారించారు. నిందితుడు నెం.1 నుంచి సమాచారం అందుకున్న ఆమె తల్లిదండ్రులు వెంటనే ఆస్పత్రికి చేరుకున్నారు.

10.03.2015న విశాలి చనిపోవడానికి మూడేళ్ల ముందు నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2ను వివాహం చేసుకుని ఆమెతో వైవాహిక జీవితం గడిపాడు. నిందితురాలు నెం.2కు ఇద్దరు పిల్లలు కూడా ఉన్నారు. కేశవపురం గ్రామంలో నివసిస్తున్న ఆమె ఇంటికి నిందితుడు నెం.1 తరచూ వచ్చేవాడు. ఆమె పొరుగున ఉన్న ఎల్.డబ్ల్యు.13 ఈడిగ నాగరాజు, ఎల్.డబ్ల్యు.14 కట్టుబాటి అబ్దుల్ షరీఫ్ బాషా తరచూ నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2 ఇంటికి వస్తుండటాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసేవారు.నిందితురాలునెం.2 ఓ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయురాలిగా పనిచేస్తున్నారు.

విశాలి మరణం తర్వాత మృతురాలి తండ్రి ఇంటూరి నారాయణ కర్నూలు త్రీటౌన్ పోలీస్ స్టేషన్ లో ఇచ్చిన ఫిర్యాదు మేరకు సెక్షన్ 498-ఏ, 302 ఆర్/డబ్ల్యూ 109 ఐపీసీ, వరకట్న నిషేధ

చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు 2015 క్రైమ్ నెం.64లో కేసు నమోదు చేసి దర్యాప్తు చేపట్టారు.

విచారణలో భాగంగా కర్నూలు జిల్లా హోల్డగుండ మండల విద్యాధికారి ఎల్డబ్ల్యూ.12 సయ్యద్ మహబూబ్ జాన్ను విచారించగా తన సర్వీస్ రిజిస్టర్లో నిందితురాలు నెం.2 తన జీవిత భాగస్వామి వివరాలను అందించిందని, అందులో నిందితురాలు నెం.1ను తన భర్తగా, తన హెల్త్ కార్డు, ఆధార్ కార్డు తదితరాల్లో చూపించారని తెలిపారు. నిందితురాలు నెం.2 ఇంటిని నిందితుడు నెం.1 సందర్శించేవాడని, నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2 భర్త అని నిందితుడు నెం.1తో పాటు అద్దెదారులుగా ఉన్న ఎల్డబ్ల్యుఎస్.13, 14లు పేర్కొన్నాయి. నిందితురాలు నెం.2 రెగ్యులర్ ఉద్యోగి వివరాలు, ఆసుపత్రి నుంచి ఆమె డిశ్చార్జ్ కార్డు, ఆమె పిల్లలకు జన్మనిచ్చిన ప్రదేశం తదితరాల కాపీలను కూడా దర్యాప్తు అధికారి సేకరించారు, ఇందులో నిందితుడు నెం.1 ఆమె భర్త అని పేర్కొన్నారు.

మృతురాలికి గాయాలైనట్లు, ఊపిరాడక ఊపిరాడక మృతి చెందినట్లు వైద్య ఆధారాల ద్వారా విచారణలో వెల్లడైంది. అందువల్ల మృతురాలిది హత్యేనని, ఆమె మరణించిన సమయంలో ఆమె తోసే నిందితుడు నెం.1 ఉన్నట్లు తేలడంతో, దర్యాప్తులో సేకరించిన సాక్ష్యాల ఆధారంగా నిందితుడు నెం.1 సెక్షన్ 498-ఏ కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు పాల్పడ్డాడని పేర్కొంటూ కర్నూలు సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారి తుది నివేదికను దాఖలు చేశారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 494, 302, నిందితుడు నెం.2 ఐపీసీ సెక్షన్ 494 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరానికి పాల్పడ్డారు.

ఐపీసీ సెక్షన్ 302 కింద శిక్షార్హమైన నేరం సెషన్స్ కోర్టు ద్వారా మాత్రమే శిక్షార్హమైనందున, సెషన్స్ జడ్జి ఫైలుపై ఈ కేసును సెషన్స్ కేసు నెం.63గా నమోదు చేశారు. కర్నూలు.

నిందితులు నెం.1, 2 నిందితులు సెషన్స్ కోర్టుకు హాజరైన తరువాత, నిందితుడు నెం.1తో తన వివాహం యొక్క వాస్తవికతను నిరూపించడానికి ప్రాసిక్యూషన్ ఎటువంటి సాక్ష్యాలను సమర్పించలేదని, ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న డాక్యుమెంట్లు అంటే సాధారణ ఉద్యోగి వివరాలు ఉన్నాయనే కారణంతో ఆమెను కేసు నుండి విడుదల చేయాలని నిందితురాలు నెం.2 సెక్షన్ 227 సిఆర్పిసి కింద పిటిషన్ దాఖలు చేసింది. నిందితురాలు నెం.1తో వివాహం జరిగినట్లు రుజువుగా ఆమె భర్తగా చూపించిన ఆధార్ కార్డు మరియు ఆసుపత్రి రికార్డులు సరైన పత్రాలు కావు మరియు ఈ పత్రాలు ఐపిసి సెక్షన్ 494 ప్రకారం శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరాన్ని రుజువు చేయవు. వివాహ తేదీ, వివాహ ప్రదేశం, వివాహ సమయంలో పాటించాల్సిన నిత్యావసర వేడుకలను ఛార్జ్‌షీట్ లో పేర్కొనలేదు. అందువల్ల, రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవానికి రుజువు చేయడానికి సరైన ఆధారాలు లేవు మరియు దర్యాప్తు సమయంలో దర్యాప్తు అధికారి సేకరించిన సాక్ష్యాలు సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరాన్ని నిరూపించడానికి సరిపోవు మరియు అందువల్ల, ఐపిసి సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి ఆమెపై అభియోగం మోపడానికి సరైన ఆధారాలు లేవు మరియు తద్వారా ఆమెనుకేసు నుంచి విడుదల చేయమని అభ్యర్థించారు.

ఈ పిటిషన్ ను వ్యతిరేకిస్తూ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ కౌంటర్ దాఖలు చేశారు. నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2ను వివాహం చేసుకోవడానికి సమ్మతి తెలపమని బాధితురాలిని వేధించాడని, దర్యాప్తు అధికారి సేకరించిన సాక్ష్యాల ప్రకారం నిందితులు నెం.1, 2 భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించారని, వారు పిల్లలను కనారని, నిందితురాలు నెం.2 గర్భవతి అయినప్పుడు నిందితుడు నెం.1 "శ్రీమంతం" వేడుకను జరుపుకున్నట్లు చూపించడానికి ఫోటోల రూపంలో ఆధారాలు కూడా సేకరించామని, నిందితురాలు నెం.2 కూడా నిందితుడి నెం.1ను చూపించారని ఆయన కౌంటర్ లో పేర్కొన్నారు. సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరంగా పరిగణించబడే నిందితుడు నెం.1 మరియు 2 మధ్య రెండవ వివాహం

జరిగిందని నిరూపించడానికి ఆమె భర్త తన సర్వీస్ రికార్డ్, ఆధార్ కార్డు మరియు ఆసుపత్రి రికార్డు మరియు పైన పేర్కొన్న సాక్ష్యాలు సరిపోతాయి. అందువల్ల పిటిషన్ ను కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

పిటిషనర్, ప్రాసిక్యూషన్ వాదనలు విన్న సెషన్స్ జడ్జి ఆ పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కేసు నుంచి నిందితురాలు నెం.2ను విడుదల చేయడానికి నిరాకరించారు.

దీంతో విసిగిపోయిన నిందితురాలు నెం.2 ఈ ఉత్తర్వుల చట్టబద్ధతను, చెల్లుబాటును ప్రశ్నిస్తూ ప్రస్తుత క్రిమినల్ రివిజన్ కేసును దాఖలు చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ విరూపాక్ష దత్తాత్రేయ గౌడ తరఫున సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ ఎస్.నాగముత్తు వాదనలు విని, మొదటి ప్రతివాది-రాష్ట్రం తరఫున అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గా పనిచేశారు. 2వ ప్రతివాది (వాస్తవిక ఫిర్యాదుదారు) తరఫున ఎవరూ హాజరు కాలేదు.

సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి ఈ విషయంలో పరిష్కరించిన చట్టం ప్రకారం, మొదటి వివాహం మరియు రెండవ వివాహం రెండూ చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహాలని నిరూపించడం ప్రాసిక్యూషన్ వైపు నుండి తప్పనిసరి అని, రెండవ వివాహం కూడా వివాహంలో భాగస్వాముల కులంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం జరుగుతుందని రివిజన్ పిటిషనర్ తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది వాదించారు. చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం చేయడానికి అవసరమైన అన్ని ముఖ్యమైన వేడుకలను పాటించాలని

మరియు రెండవ వివాహం కూడా కులంలో ఉన్న ముఖ్యమైన వేడుకల ప్రకారం నిర్వహించబడిందని పేర్కొంది. వాస్తవానికి రెండో వివాహం జరిగిందని ప్రాసిక్యూషన్ నిరూపించాల్సి ఉందని, రెండో వివాహం చేసుకున్న విషయాన్ని ఆమోదయోగ్యమైన చట్టపరమైన ఆధారాలతో నిరూపించాల్సి ఉందని ఆయన పేర్కొన్నారు. రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవాన్ని రుజువు చేయడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని మరియు సదరు వివాహం యొక్క అన్ని ముఖ్యమైన వేడుకలను పాటించడం ద్వారా రెండవ వివాహం జరిగిందని అతను వాదించాడు. సర్వీస్ రిజిస్టర్, ఆధార్ కార్డు మరియు నిందితుడు నెం.2 యొక్క ఆసుపత్రి రికార్డులో నమోదుల రూపంలో దర్యాప్తు అధికారి సేకరించిన సాక్ష్యాలు, ఇందులో నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2 యొక్క భర్తగా చూపించబడింది, ఇది రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు రుజువు చేయడానికి సరైన సాక్ష్యం కాదని లేదా సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహాన్ని నిరూపించడానికి అవసరమైన ముఖ్యమైన వేడుకలతో వివాహం జరిగిందని అతను వాదించాడు. బిగామీ చేసిన నేరం.. ఈ డాక్యుమెంట్లు తామిద్దరం సహజీవనంలో ఉన్నామని లేదా లివ్ ఇన్ రిలేషన్ షిప్ లో ఉన్నామని మాత్రమే రుజువు చేస్తాయని ఆయన పేర్కొన్నారు. వివాహం ఎప్పుడు జరిగింది, ఎక్కడ జరిగింది, ఆ వివాహం ఏ రూపంలో జరిగింది, రెండో వివాహం జరిగినప్పుడు జరిగిన ముఖ్యమైన వేడుకలు ఏమిటి అనే విషయాలను ఛార్జ్ షీట్ లో పేర్కొనలేదని ఆయన వాదించారు. రెండో పెళ్లి చేసుకుందనడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని పేర్కొన్నారు. అందువల్ల ఐపీసీ సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరాన్ని రివిజన్ పిటిషనర్ చేశాడని నిరూపించడానికి ఎలాంటి చట్టపరమైన ఆధారాలు లేవు. కాబట్టి, ఈ నేరానికి నిందితురాలు నెం.2 నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి ప్రామాణిక ఆధారాలు లేవు మరియు అందువల్ల, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద ఆమెపై మోపిన అభియోగం పూర్తిగా నిరాధారమైనది.

గతంలో నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరంగా ఉన్న సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద నేరాన్ని ఇప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో కాగ్నిజబుల్ నేరంగా పరిగణిస్తున్నప్పటికీ, సీఆర్ పీసీలో ఆ మేరకు చేసిన సవరణ కారణంగా కేసు నమోదు చేసి దర్యాప్తు చేసే పూర్తి అధికారం పోలీసులకు ఉందని రివిజన్ పిటిషనర్ తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది వాదించారు. సెక్షన్ 198 సీఆర్ పీసీ ప్రకారం, ఆ నేరానికి గురైన వ్యక్తి ఫిర్యాదు చేస్తే తప్ప కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కోర్టుపై ఆంక్షలు విధించే సెక్షన్ 198 సిఆర్ పిసి సవరించబడలేదు మరియు అది ఇప్పటికీ కోడ్ లో ఉంది, అందువల్ల, సెక్షన్ 173 (2) కింద పోలీసులు దాఖలు చేసిన పోలీసు నివేదిక / ఛార్జ్ షీట్ ఆధారంగా సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి కోర్టు కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోదు. ఈ కేసులో పోలీసులు దాఖలు చేసిన ఛార్జ్షీట్ ఆధారంగా తక్షణ కేసులో సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం చట్టవిరుద్ధం, చట్ట ప్రకారం అస్థిరమైనది. అందువల్ల ఈ ప్రాతిపదికన కూడా నిందితురాలు నెం.2గా ఉన్న పిటిషనర్ ను ఈ కేసు నుంచి తప్పించే హక్కు ఉందని వాదిస్తారు.

సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద నేరానికి రుజువుగా పోలీసులు సమర్పించిన సాక్ష్యాలతో పాటు పోలీసులు సమర్పించిన సాక్ష్యాలను అభియోగాలు నమోదు చేసే సమయంలో ఎటువంటి న్యాయ పరిశీలనకు గురి చేయలేమని, సాక్ష్యాలను రికార్డులో ఉంచడం ద్వారా మినీ విచారణ నిర్వహించడం ద్వారా అభియోగాలను రూపొందించే సమయంలో కోర్టు సాక్ష్యాలను అభినందించజాలదని 1వ ప్రతివాది-రాష్ట్రం తరఫున అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ పేర్కొన్నారు. నిందితుడు నెం.1, 2 భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించారని, నిందితురాలు నెం.2 కూడా తన సర్వీస్ రిజిస్టర్ లో, ఆధార్ కార్డు, ఆసుపత్రి రికార్డుల్లో నిందితుడు నెం.1ను తన భర్తగా చూపించారని, నిందితుడు నెం.1 తన ఇంటికి వచ్చేవాడని, వారు భర్తగా జీవించేవారని ఆమె ఇరుగుపొరుగు వారు కూడా సాక్ష్యం చెప్పారని ఆయన పేర్కొన్నారు. భార్య మరియు నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2 యొక్క భర్త మరియు నిందితుడు

నెం.1 వివాహిత నిందితుడు నెం.2, మృతురాలు విశాలితో అతని వివాహం సహజీవనంలో ఉందని ప్రాథమికంగా నిర్ధారించడానికి ఈ సాక్ష్యాలు సరిపోతాయి, తద్వారా నిందితులు నెం.1 మరియు 2 ఇద్దరూ సెక్షన్ 494 IPC.So కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి పాల్పడ్డారు, సెక్షన్ 4 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి నిందితురాలు నెం.2 పై కూడా అభియోగాలు మోపడానికి తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయి. అందువల్ల, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి నిందితురాలు నెం.2 పై మోపబడే అభియోగం పూర్తిగా నిరాధారమైనదని చెప్పలేము . ఐపీసీ సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి పిటిషనర్ పై అభియోగాలు మోపడం, ఆ కేసు నుంచి తనను విడుదల చేయాలని కోరుతూ ఆమె దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను కొట్టివేయడం ట్రయల్ కోర్టుకు పూర్తిగా సమంజసమని ఆయన పేర్కొన్నారు. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వులను గట్టిగా సమర్థిస్తూనే, అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసును కొట్టివేయాలని ప్రార్థిస్తారు.

పైన పేర్కొన్న రెండు పక్షాల ప్రత్యర్థి వాదనల నుండి, ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులో నిర్ధారణకు వచ్చే అంశాలు: (1) మృతురాలు విశాలితో నిందితుడు నెం.1 వివాహం సమయంలో నిందితుడు నెం.1 మరియు నిందితురాలు నెం.2 మధ్య రెండవ వివాహం జరిగిందా? అలాగైతే, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం యొక్క ముఖ్యమైన వేడుకలను పాటిస్తూ ఆ రెండవ వివాహం జరిగిందని నిరూపించడానికి సరైన చట్టపరమైన ఆధారాలు ఉన్నాయా?

(2) సెక్షన్ 173(2) సిఆర్ పిసి కింద పోలీసులు దాఖలు చేసిన పోలీసు నివేదిక/ చార్జిషీట్ పై సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన కేసును కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందా?

సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి తనపై నమోదైన కేసును పరిగణనలోకి తీసుకొని, సెక్షన్ 227 సీఆర్ పీసీ కింద తనను కేసు నుంచి తప్పించాలని దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ రివిజన్ పిటిషనర్ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి ఈ రెండు ప్రధాన కారణాలు ఉన్నాయి. అందువల్ల, రివిజన్ పిటిషనర్ ఈ ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ చేసిన వాదన వివరణాత్మక సుప్రాగా రెండు విధాలుగా ఉంది.

<u>**పాయింట్ నెం.1:**</u>

పై రెండు అంశాలకు సమాధానం ఇవ్వడానికి మరియు ఈ సవరణ కేసులో ఇమిడి ఉన్న వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలను పరిశీలించడానికి ముందు, డిశ్చార్జ్ దరఖాస్తులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం మరియు పరిష్కరించడంలో సెక్షన్ 227 మరియు 228 సిఆర్పిసి కింద కోర్టు యొక్క అధికార పరిధి మరియు పరిధిని గమనించడం మంచిది. ***భారత యూనియన్ వర్సెస్ ప్రఫుల్ల కుమార్ సమల్*** విషయంలో సెక్షన్ 227 సి.ఆర్.పి.సి కింద కోర్టు యొక్క అధికార పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి సుప్రీంకోర్టు ఒక సందర్భాన్ని కలిగి ఉంది మరియు పేరా.7 లో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

కేసు రికార్డులు, దానికి సంబంధించిన డాక్యుమెంట్లను పరిగణనలోకి తీసుకుని, నిందితులు, ప్రాసిక్యూషన్ వాదనలు విన్న తర్వాత నిందితుడిపై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారాలు లేవని భావించిన న్యాయమూర్తి నిందితుడిని నిర్దోషులుగా ప్రకటించి, అందుకు గల కారణాలను నమోదు చేయాలి.

"నిందితుడిపై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారం లేదు" అనే పదాలు ప్రాసిక్యూషన్ ఆదేశాల మేరకు అభియోగం మోపడానికి న్యాయమూర్తి కేవలం పోస్టాఫీసు కాదని, ప్రాసిక్యూషన్ ద్వారా విచారణ కోసం కేసు చేయబడిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై తన న్యాయపరమైన మనస్సును ఉపయోగించాలని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. ఈ వాస్తవాన్ని

అంచనా వేయడంలో, కోర్టు ఈ విషయం యొక్క లాభనష్టాలను నమోదు చేయాల్సిన అవసరం లేదు లేదా సాక్ష్యాలు మరియు సంభావ్యతలను తూకం వేయడం మరియు సమతుల్యం చేయడం, ఇది విచారణ ప్రారంభమైన తర్వాత అతని విధి. సెక్షన్ 227 దశలో, న్యాయమూర్తి నిందితులపై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి సాక్ష్యాలను జల్లెడ పట్టాల్సి ఉంటుంది. నిందితుడిపై అభియోగాలు మోపడానికి పోలీసులు నమోదు చేసిన సాక్ష్యాలు లేదా కోర్టుకు సమర్పించిన డాక్యుమెంట్ల స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు.

సజ్జన్ కుమార్ వర్సెస్ సి.బి.ఐ లో సెక్షన్ 227, 228 సీఆర్ పీసీల కింద కోర్టు అధికార పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు తీర్పులోని 21వ పేరాలో ఈ విధంగా పేర్కొంది.

i). సీఆర్పీసీ సెక్షన్ 227 కింద అభియోగాలు నమోదు చేసే అంశాన్ని పరిశీలిస్తున్న న్యాయమూర్తికి నిందితుడిపై ప్రాథమిక కేసు నమోదైందో లేదో తెలుసుకోవడానికి పరిమిత ప్రయోజనం కోసం సాక్ష్యాలను జల్లెడపట్టి, తూకం వేసే అధికారం ఉంది. ప్రాథమిక కేసును నిర్ధారించే పరీక్ష ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ii) కోర్టు ముందు ఉంచిన సామాగ్రి నిందితులపై తీవ్రమైన అనుమానాన్ని వెల్లడిస్తే, అది సరిగ్గా వివరించబడనప్పుడు, ఒక అభియోగాన్ని రూపొందించడంలో మరియు విచారణను కొనసాగించడంలో కోర్టు పూర్తిగా సమర్థించబడుతుంది.

iii) కోర్టు కేవలం పోస్టాఫీస్ లేదా ప్రాసిక్యూషన్ యొక్క మౌత్ పీస్ గా మాత్రమే వ్యవహరించదు, కానీ కేసు యొక్క విస్తృత సంభావ్యతలు, సాక్ష్యం యొక్క మొత్తం ప్రభావం మరియు కోర్టు ముందు సమర్పించిన పత్రాలు, ఏవైనా ప్రాథమిక బలహీనతలు మొదలైన

వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. అయితే, ఈ దశలో ఈ వ్యవహారంలోని లాభనష్టాలపై లోతుగా విచారణ జరిపి సాక్ష్యాధారాలను తూకం వేయడం కుదరదు.

iv) రికార్డుల్లో ఉన్న అంశాల ఆధారంగా నిందితుడు నేరం చేసి ఉంటాడనే అభిప్రాయాన్ని కోర్టు ఏర్పరచగలిగితే, అది అభియోగాన్ని మోపగలదు, అయితే నేరం రుజువు కావాలంటే నిందితుడు నేరం చేశాడని నిస్సందేహంగా రుజువు చేయాల్సి ఉంటుంది.

v) అభియోగాలు మోపే సమయంలో, రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ యొక్క ప్రామాణిక విలువను పరిగణనలోకి తీసుకోలేము, కానీ ఒక అభియోగాన్ని రూపొందించడానికి ముందు కోర్టు తన న్యాయపరమైన మనస్సును రికార్డులో ఉంచిన విషయాలపై వర్తింపజేయాలి మరియు నిందితులు నేరం చేయడం సాధ్యమేనని సంతృప్తి చెందాలి.

vi) సెక్షన్ 227, 228ల దశలో కోర్టు రికార్డుల్లో ఉన్న మెటీరియల్, డాక్యుమెంట్లను మదింపు చేసి, వాటి ముఖ విలువతో తీసుకున్న వాస్తవాలు నేరానికి సంబంధించిన అన్ని అంశాల ఉనికిని బహిర్గతం చేస్తున్నాయో లేదో తెలుసుకోవాలి. ఈ పరిమిత ప్రయోజనం కోసం, ప్రాసిక్యూషన్ పేర్కొన్నవన్నీ సాధారణ జ్ఞానానికి లేదా కేసు యొక్క విస్తృత సంభావ్యతలకు విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ సువార్త సత్యంగా అంగీకరించాలని ఆ ప్రారంభ దశలో కూడా ఆశించలేము కాబట్టి సాక్ష్యాలను జల్లెడ పట్టండి.

vii) రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమైతే, వాటిలో ఒకటి మాత్రమే అనుమానానికి దారితీస్తే, తీవ్రమైన అనుమానానికి భిన్నంగా, విచారణ న్యాయమూర్తికి నిందితులను విడుదల చేసే అధికారం ఉంటుంది మరియు ఈ దశలో, విచారణ శిక్షతో ముగుస్తుందా లేదా నిర్దోషిగా ముగుస్తుందా అని చూడకూడదు."

సెషన్స్ కేసులో సెక్షన్ 227 సీఆర్ పీసీ కింద నిందితులను విడుదల చేయాలనే అభ్యర్థనను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు సుప్రీంకోర్టు వివరించిన చట్టం ప్రకారం, చార్జిషీట్ తో పాటు

రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను కోర్టు న్యాయ పరిశీలనకు గురిచేయలేనప్పటికీ, సాక్ష్యాధారాలను రికార్డులో ఉంచడం ద్వారా మినీ విచారణ నిర్వహించడం ద్వారా సాక్ష్యాలను ప్రశంసించే ప్రక్రియను చేపట్టలేనప్పటికీ, న్యాయపరమైన స్థితి చాలా స్పష్టంగా ఉంది. నిస్సందేహంగా, నిందితుడిపై ప్రాథమిక కేసు నమోదైందా లేదా మరియు అతనిపై అభియోగం మోపడానికి మరియు ఆ నేరానికి అతన్ని విచారించడానికి తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి పరిమిత ప్రయోజనం కోసం రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను జల్లెడ పట్టడం మరియు తూకం వేయడం కోర్టుకు చట్టపరమైన బాధ్యత. ఆ పరిమిత ప్రయోజనం కోసం కోర్టు సాక్ష్యాలను జల్లెడ పట్టవచ్చు మరియు దానిని తూకం వేయవచ్చు. ప్రాసిక్యూషన్ ఆదేశాల మేరకు న్యాయమూర్తి కేవలం పోస్టాఫీస్ గా వ్యవహరించి అభియోగాలు మోపలేరని, ప్రాసిక్యూషన్ ద్వారా విచారణ జరిగిందా లేదా అనే విషయాన్ని నిర్ధారించడానికి ఆయన తన న్యాయపరమైన మనస్సును కేసు వాస్తవాలకు ఉపయోగించాల్సి ఉంటుందని పైన పేర్కొన్న తీర్పుల్లో పేర్కొన్న అంశాలను బట్టి స్పష్టమవుతోంది. ఆ పరిమిత ప్రయోజనం కోసం, కోర్టు సాక్ష్యాలను జల్లెడ పట్టవచ్చు మరియు తూకం వేయవచ్చు.

డిశ్చార్జి అభ్యర్థనకు సంబంధించి పైన పేర్కొన్న న్యాయ సూత్రాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, చేతిలో ఉన్న ప్రస్తుత కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఇప్పటికే గమనించినట్లుగా, ఈ కేసు నుండి విడుదల చేయాలని కోరుతూ రివిజన్ పిటిషనర్ వాదన రెండు విధాలుగా ఉంది. మొదటి వాదన ఏమిటంటే, నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించిన రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవం ఇతర వాస్తవాల మాదిరిగానే రుజువు కావాలి మరియు సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరం ఉందని నిర్ధారించడానికి, చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహానికి అవసరమైన ముఖ్యమైన వేడుకలను పాటించడం ద్వారా ఆ రెండవ వివాహం జరిగిందని మరింత రుజువు చేయాలి.

రివిజన్ పిటిషనర్ యొక్క ఈ ప్రాథమిక వాదనను నేను మొదట పరిష్కరించాలనుకుంటున్నాను. ఈ విషయాన్ని చెప్పడానికి ముందు హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 5, హిందూ వివాహ వేడుకలకు సంబంధించిన సెక్షన్ 7, హిందూ వివాహం, ఇద్దరు హిందువుల మధ్య వివాహాన్ని నేరంగా మార్చే సెక్షన్ 17 ప్రకారం వివాహ సమయంలో భార్యాభర్తలు జీవించి ఉంటే సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన రెండో వివాహం చెల్లదు.

హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం ఆ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న షరతులు నెరవేరితే ఇద్దరు హిందువుల మధ్య వివాహం జరిపించవచ్చు. ఇద్దరు హిందువుల మధ్య వివాహాన్ని చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహంగా చేయడానికి సుమారు ఐదు షరతులు ఇందులో పేర్కొనబడ్డాయి. ఒక పెద్ద వివాహానికి సంబంధించిన ప్రస్తుత సందర్భంలో వర్తించే మొదటి షరతు గురించి మాత్రమే మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము. మొదటి షరతు ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"5. హిందూ వివాహానికి షరతులు:- ఈ క్రింది షరతులు నెరవేరితే, ఏ ఇద్దరు హిందువుల మధ్యనైనా వివాహం జరిపించవచ్చు, అవి:-

(1) వివాహ సమయంలో ఏ పక్షానికీ జీవిత భాగస్వామి ఉండరు;

(ii)..

(iii)..

(iv)..

(v...."

అందువల్ల, వివాహ సమయంలో ఒక భాగస్వామి నివసిస్తుంటే, ఆ వివాహాన్ని చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహంగా పరిగణించలేమని స్పష్టమవుతుంది. ఈ సెక్షన్ 5ను సెక్షన్ 17తో చదవాలి. సెక్షన్ 17 ప్రకారం ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత ఇద్దరు హిందువుల మధ్య జరిగే ఏ వివాహమైనా ఆ వివాహ సమయంలో భార్యాభర్తలు నివసిస్తే అది చెల్లదు. కాబట్టి, ఆ సమయంలో భర్త లేదా భార్య నివసిస్తున్నప్పుడు చేసిన లేదా వివాహం చేసుకున్న రెండవ వివాహం హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ప్రకారం చెల్లదు, అంతేకాక బిగామీ నేరానికి శిక్షార్హమైన సెక్షన్ 494 మరియు 495 ఐపిసి నిబంధనలను కూడా కలిగి ఉంటుంది. సెక్షన్ 7 హిందూ వివాహ సమయంలో పాటించాల్సిన వేడుకల గురించి వివరిస్తుంది. హిందూ వివాహాన్ని ఇరుపక్షాల ఆచారాలు, ఆచారాల ప్రకారమే జరిపించవచ్చని, అందులోని క్లాజ్ (2) ప్రకారం సప్తపదిని కలిగి ఉన్న చోట, 7వ అడుగు వేసినప్పుడు వివాహం పూర్తవుతుందని, కట్టుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది. హిందూ వివాహాన్ని ఇరు పక్షాల ఆచార వ్యవహారాల ప్రకారమే జరిపించాలని చెబుతున్న నేపథ్యంలో ఈ సెక్షన్ 7 ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంది. కాబట్టి, హిందూ వివాహం చెల్లుబాటు కావాలంటే ఇరు పక్షాల ఆచారాలు, ఆచారాల ప్రకారం జరగాలి. సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి ఇద్దరు హిందువుల మధ్య రెండవ వివాహం జరిగినట్లు రుజువు చేయడానికి, రెండవ వివాహం కూడా ఇరు పక్షాల సంప్రదాయ ఆచారాలు మరియు వేడుకలకు అనుగుణంగా జరుగుతుందని రుజువు చేయాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, రెండు వివాహాలు అంటే మొదటి వివాహం మరియు రెండవ వివాహం చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహాలు మరియు రెండవ వివాహం కూడా సాంప్రదాయ ఆచారాలు మరియు వేడుకలకు అనుగుణంగా జరిగిందని లేదా జరిపించబడిందని రుజువు చేయాలి.

భావ్రావ్ శంకర్ లోఖండేవర్సెస్ మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం.. సెక్షన్ 17 ప్రకారం ఇద్దరు హిందువుల మధ్య వివాహం చెల్లదని ఈ విధంగా పేర్కొంది: (1)

ఈ చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తరువాత జరిగిన వివాహం; (ii) అటువంటి వివాహ సమయంలో, ఏ పక్షానికి ఒక జీవిత భాగస్వామి జీవించి ఉండటం. షార్ట్ ఆక్స్ ఫర్డ్ డిక్షనరీ ప్రకారం వివాహానికి సంబంధించి 'పెళ్లిని సరైన వేడుకలతో, సరైన రూపంలో జరుపుకోవడం' అని అర్థం. అందువలన, వివాహాన్ని "సరైన వేడుకలు మరియు సరైన రూపంతో జరుపుకోవడం లేదా నిర్వహించడం" తప్ప, అది 'పవిత్రమైనది' అని చెప్పలేము. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ఉద్దేశ్యం కోసం, సెక్షన్ 494 ఐపిసి వర్తించే వివాహం, చట్టం యొక్క నిబంధనల కారణంగా, సరైన వేడుకలతో మరియు తగిన రూపంలో జరుపుకోవడం చాలా అవసరం. కేవలం కొన్ని వేడుకలను జరిపించడం వల్ల జంటలను వివాహం చేసుకోవాలని భావించడం వల్ల చట్టం నిర్దేశించిన లేదా ఏదైనా వ్యవస్థీకృత ఆచారం ద్వారా ఆమోదించబడిన వేడుకలు చేయబడవు. ఈ తీర్పులోని 5వ పేరాలో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు.

1962 ఫిబ్రవరిలో పిటిషనర్ నెం.1, కమలాబాయిల మధ్య జరిగిన వివాహం ఇరుపక్షాల మధ్య వివాహానికి వర్తించే చట్ట నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరగకపోతే, వివాహం 'వివాహం' జరిగిందని చెప్పలేమని, అందువల్ల పిటిషనర్ నెం.1 సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద నేరం చేసినట్లు భావించలేమని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

ఈ తీర్పులోని 12వ పేరాలో ఈ విధంగా ఉంది.

అందువల్ల 1962 ఫిబ్రవరిలో పిటిషనర్ నెం.1, కమలాబాయిల మధ్య వివాహం చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం సంప్రదాయ ఆచారాల ప్రకారం జరిగిందని నిరూపించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఇది ఖచ్చితంగా "హిందూ చట్టం ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహానికి అవసరమైన అవసరాలకు అనుగుణంగా నిర్వహించబడలేదు. అందువల్ల పిటిషనర్ నెం.1, కమలాబాయిల మధ్య వివాహం చట్టంలోని సెక్షన్ 17లోని "గంభీర వివాహం" అనే పదం పరిధిలోకి రాదని, 1962

ఫిబ్రవరిలో కమలాబాయిని వివాహం చేసుకున్నప్పుడు పిటిషనర్ నెం.1 మొదటి భార్య నివసిస్తున్నప్పటికీ సెక్షన్ 494 ఐపిసి పరిధిలోకి రాదని పేర్కొంది.

మరో తీర్పు***ఎ.సుభాష్ బాబు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్ర ప్రదేశ్*** కేసులో లో.. సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి, వివాహం యొక్క అన్ని ముఖ్యమైన వేడుకలను పాటిస్తూ రెండవ వివాహం జరిగిందని రుజువు చేయడం చాలా అవసరం అని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది.

అయితే ***గోపాల్ లాల్వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్*** కేసులో మరో తీర్పు వెలువడింది. సెక్షన్ 494 ఐపిసి నిబంధనలను ఆకర్షించడానికి, నిందితుల రెండు వివాహాలు వ్యక్తిగత చట్టం ద్వారా అవసరమైన వేడుకలు సక్రమంగా నిర్వహించబడాలి అనే అర్థంలో చెల్లుబాటు కావాలని సుప్రీంకోర్టు మరోసారి అభిప్రాయపడింది.

ఐపీసీ సెక్షన్ 494 ప్రకారం నేరంలో ముఖ్యమైన అంశాలు (1) నిందితుడైన జీవిత భాగస్వామి మొదటి వివాహంతో ఒప్పందం కుదుర్చుకుని ఉండాలి అని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. (2) మొదటి వివాహం సహజీవనం చేస్తున్నప్పుడు సంబంధిత జీవిత భాగస్వామి రెండవ వివాహంతో ఒప్పందం కుదుర్చుకుని ఉండాలి; మరియు (iii) చట్టం ద్వారా లేదా ఆచారం ద్వారా అవసరమైన వేడుకలు వాస్తవంగా జరిగాయనే అర్థంలో రెండవ వివాహం చెల్లుబాటు అవుతుంది. ***పడుల్లపర్తి ముత్యాల పరదేశి వర్సెస్ పడుల్లపర్తి సుబ్బలక్ష్మి*** కేసులో మన ఏపీ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పేరా 18లో ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

"18. రెండవ వివాహానికి సంబంధించిన రుజువు మొదటి వివాహానికి సంబంధించిన రుజువుకు భిన్నంగా ఉందో లేదో పరిశీలించడానికి ముందు, పై చర్చ నుండి మినహాయించిన ప్రతిపాదనలను మేము ఉంచుతాము: (1) ఒక వివాహాన్ని కేవలం ఏదైనా సంబంధం ఉనికికి సంబంధించిన ప్రకటనల ద్వారా లేదా ఏదైనా వ్యక్తి యొక్క అభిప్రాయం

ద్వారా లేదా అటువంటి సంబంధం ఉనికి గురించి ప్రవర్తన ద్వారా వ్యక్తీకరించడం ద్వారా రుజువు చేయలేము. ఆ వ్యక్తికి ఈ అంశంపై ప్రత్యేక పరిజ్ఞానం ఉంది; లేదా

2. కొన్ని సార్లు దురుద్దేశాలతో వ్యవహరించబడే వివాహానికి పార్టీలు చేసిన అంగీకారం ద్వారా; అయితే, దానికి అదనంగా లేదా స్వతంత్రంగా, వివాహ వేడుక లేదా వివాహానికి సంబంధించి పార్టీల తల్లిదండ్రులకు సంబంధించిన ఏదైనా ఆధారాలు లభ్యమైతే, అది వివాహం యొక్క వాస్తవికతను స్థాపించడానికి ఎంతగానో దోహదపడుతుంది.

3.....

4.....

5.....

6....."

ఈ విధంగా, పైన పేర్కొన్న తీర్పులలో చేసిన చట్టం యొక్క వివరణ నుండి, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద బిగామీ నేరాన్ని నిరూపించడానికి, మొదటిది, రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతను ఆమోదయోగ్యమైన చట్టపరమైన ఆధారాలతో ఇతర వాస్తవాల మాదిరిగానే నిరూపించాలి; రెండవది, సదరు సంఘంలో ఉన్న ఆచారం మరియు ఆచారాల ప్రకారం ఆ రెండవ వివాహం సరైన రూపంలో జరిగిందని రుజువు చేయాలి; మూడవది, మొదటి వివాహం మరియు రెండవ వివాహం రెండూ సమాజంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం జరిగే చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహాలు అని రుజువు చేయాలి.

ఒకవేళ సమాజంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం రెండో వివాహం జరిగినట్లు రుజువైతే, అది చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం అని తేలితే, హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ప్రకారం ఆ వివాహానికి

ఒక పక్షం యొక్క జీవిత భాగస్వామి జీవిత కాలంలో జరిగిన రెండవ వివాహం చెల్లదు మరియు సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం ఆ రెండవ వివాహం శిక్షార్హమైన నేరంగా పరిగణించబడుతుంది.

కాబట్టి ప్రాసిక్యూషన్ కేసు వాస్తవాలు, ప్రాసిక్యూషన్ సేకరించి చార్జిషీట్ తో పాటు సమర్పించిన సాక్ష్యాలను బట్టి రెండో వివాహం జరిగిందనే విషయాన్ని నిర్ధారించడానికి ప్రాథమిక ఆధారాలు ఏమైనా ఉన్నాయా అనేది తేలాల్సి ఉంది. అలాగైతే సదరు సమాజంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం అది చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహమా కాదా, సెక్షన్ 494 ఐపీసీ ప్రకారం శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరం జరిగిందా లేదా అనే విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారా లేదా.

రెండో వివాహం జరిగిందా లేదా అనే విషయాన్ని నిర్ధారించడానికి, అది నిజంగా జరిగిందా లేదా అని నిర్ధారించడానికి ఛార్జ్ షీట్ తో పాటు ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలతో పాటు మొత్తం ఛార్జ్ షీట్ లోని అంశాలను, సాక్షుల వాంగ్మూలాలను ఈ కోర్టు క్షుణ్ణంగా పరిశీలించింది. అది చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహమా కాదా అని తెలుసుకోవడానికి హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం కుల ఆచారంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం జరిగిందా లేదా అని తెలుసుకోవడానికి.

రెండో పెళ్లి చేసుకున్నట్లు ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని చార్జిషీట్ ను చదివితే అర్థమవుతోంది. నిందితులు నెం.1, 2 మధ్య రెండో వివాహం ఎప్పుడు జరిగింది, అది ఎక్కడ జరిగింది, ఎలా జరిగింది, వివాహం ఎలా జరిగింది, ఆ వివాహంలో పాటించే ఆచారాలు ఏమిటి అనే దానిపై ప్రాసిక్యూషన్ ఆధారాలు సేకరించలేదు. సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరాన్ని

రుజువు చేయడానికి అవసరమైన ఆవశ్యకతలు మరియు అంశాలు ఇవి కాబట్టి, పైన ఉదహరించిన తీర్పులలో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం, ప్రాసిక్యూషన్ ఈ వాస్తవాలను తప్పనిసరిగా రుజువు చేయాలి మరియు ఆ నేరానికి నిందితులపై అభియోగాలు నమోదు చేసే ఉద్దేశ్యంతో కూడా వాటిని నిరూపించడానికి ప్రాథమిక సాక్ష్యాలను ఉంచాలి. రెండో పెళ్లి చేసుకున్నట్లు ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన ఆధారాలు లేవు. వాస్తవానికి రెండో వివాహం జరిగిందనడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవు. చట్టప్రకారం మొదటి వివాహం లాగే ఇది కూడా చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహమేనని చెప్పడానికి ఆ సంఘంలో ఉన్న ముఖ్యమైన ఆచారాలను పాటించడం ద్వారా రెండవ వివాహం జరిగిందని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు సమర్పించబడలేదు. ఈ భౌతిక వివరాలకు సంబంధించి ఆధారాలు పూర్తిగా లేవు. అందువలన, రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు రుజువుగా మరియు రెండవ వివాహంలో పాటించినట్లు చెప్పబడే ముఖ్యమైన వేడుకలకు రుజువుగా రికార్డు చేయబడిన ప్రాథమిక సాక్ష్యాలు ఏవీ లేవని చెప్పడానికి ఈ కోర్టు సంకోచించదు.

ప్రాసిక్యూషన్ కేవలం ఎల్డబ్ల్యు.13 మరియు 14 ల మౌఖిక సాక్ష్యాలపై ఆధారపడింది, వారు ఆమె ఇంట్లో నిందితుడు నెం.2 యొక్క పొరుగువారిగా నివసిస్తున్నారు, నిందితుడు నెం.1 నిందితుడు నెం.2 యొక్క ఇంటికి వచ్చేవాడని, వారు భార్యాభర్తలుగా జీవించేవారని, నిందితుడు నెం.1 నిందితురాలు నెం.2 యొక్క భర్త అని, వారు పిల్లలను కంటున్నారని పేర్కొన్నారు. టీచర్ గా పనిచేస్తున్న నిందితురాలు నెం.2 సర్వీస్ రిజిస్టర్ రూపంలో ఉన్న డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాధారాలు, ఆధార్ కార్డు, ఆమె ఆసుపత్రి రికార్డు ఆధారంగా ప్రాసిక్యూషన్ విచారణ చేపట్టింది. కాబట్టి, ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన ఏకైక మౌఖిక మరియు డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యం ఇదే, నిందితుడు నెం.1 నిందితుడు నెం.2 ను వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు అతని మొదటి భార్య విశాలితో అతని వివాహం కొనసాగింది. ఈ

సాక్ష్యాధారాలు ప్రాథమికంగా నిందితురాలు నెం.2ను వివాహం చేసుకుని సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి పాల్పడినట్లు అనుమానాన్ని రేకెత్తిస్తున్నాయని, ఆ మేరకు ఆమెపై అభియోగం మోపడం ద్వారా ఆ నేరానికి నిందితురాలు నెం.2 ను విచారించడం సరిపోతుందని ప్రాసిక్యూషన్ తరఫున వాదించారు. ఈ వాదన చట్టపరంగా సమర్థనీయం కాదు. రెండవ వివాహం అంటే రెండవ వివాహం వాస్తవానికి జరిగిందని మరియు సమాజంలో ఉన్న ముఖ్యమైన వేడుకల ప్రకారం ఇది జరిగిందని ఆమోదయోగ్యమైన చట్టపరమైన ఆధారాలతో స్వతంత్రంగా రుజువు చేయాలని ఇప్పుడు చట్టం బాగా స్థిరపడింది. సదరు వ్యక్తి రెండో పెళ్లి చేసుకున్నట్లు అంగీకరించడం కూడా సరిపోదు, పెద్దపెద్ద వివాహం జరిగిందని చెప్పడానికి సరైన సాక్ష్యం.

కన్వాల్ రామ్ వర్సెస్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పులోని 7వ పేరాలో ఈ విధంగా ఉంది.

"...... ఇప్పుడు ఈ వ్యక్తులు రెండో పెళ్లిని అంగీకరిస్తూ చేసిన ప్రకటన ఖచ్చితంగా 'కన్వాల్ రామ్, సీసియాలకు సంబంధించినంతవరకు వివాహానికి సాక్ష్యం కాదు; వారు దానిని తయారు చేయలేదు. కుట్టాకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన వివాహానికి కూడా ఇది నిదర్శనమని మేము అనుకోవడం లేదు.....

ఇది ఇంకా నిర్వహించబడుతుంది:

".... రెండవది, రెండవ వివాహం జరిగిందనడానికి చట్టంలో అటువంటి అంగీకారం రుజువు కాదని స్పష్టమవుతుంది. ఒక బిగామీ విషయంలో, రెండవ వివాహం వాస్తవంగా, అంటే, దానిని ఏర్పాటు చేసే వేడుకలు రుజువు చేయాలి..."

సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఈ నిర్ధారణకు రావడానికి *ఎంప్రస్ వర్సెస్ పితాంబూర్ సింగ్,ఎంప్రస్ వర్సెస్ కల్లు, మోరిస్ వర్సెస్ మిల్లర్కేసులపై ఆధారపడింది. వ్యభిచారం లేదా బిగామీ కేసులో వివాహాన్ని రుజువు చేసే ఉద్దేశ్యంతో నిందితులు వివాహాన్ని అంగీకరించడం దీనికి సాక్ష్యం కాదని మిల్లర్ అభిప్రాయపడింది.*

భౌరావ్ శంకర్ లోఖండే 3 కేసును కూడా సుప్రీంకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది, దీనిలో వివాహంలో అవసరమైన ముఖ్యమైన వేడుకలు జరిగినట్లు రుజువు చేయకపోతే వివాహం రుజువు చేయబడదని సుప్రీంకోర్టు గతంలో పేర్కొంది.

*పదుల్లపర్తి ముత్యాల పరదేశీ*6లోని ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పేరా 18లో ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

"... (1) వివాహాన్ని కేవలం ఏదైనా సంబంధం యొక్క ఉనికికి సంబంధించిన ప్రకటనల ద్వారా లేదా ఏ వ్యక్తి యొక్క అభిప్రాయం ద్వారా నిరూపించలేము, అయితే ఆ వ్యక్తికి ఈ అంశంపై ప్రత్యేక జ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ, అటువంటి సంబంధం ఉనికి గురించి ప్రవర్తన ద్వారా వ్యక్తీకరించబడింది;

అందువల్ల తక్షణ కేసులో, నిందితురాలు నెం.1 పేరును ఆమె సర్వీస్ రిజిస్టర్, ఆధార్ కార్డు మరియు ఆసుపత్రి రికార్డు మొదలైనవాటిలో నిందితురాలు నెం.2 యొక్క భర్తగా పేర్కొనడం, నిందితుడు నెం.1 ఆమె భర్త అని నిందితుడు నెం.2 అంగీకరించడం, వారిద్దరి మధ్య రెండవ వివాహం జరిగిందనడానికి చట్టప్రకారం సరైన సాక్ష్యం కాదు. ఆ మేరకు ఇతర సరైన చట్టపరమైన ఆధారాలు లేవు. వారిద్దరి మధ్య రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవం స్వతంత్రంగా నిరూపించబడి, స్థాపించబడితే, ఈ డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యం ఆ సాక్ష్యానికి ధృవీకరించే సాక్ష్యం కావచ్చు. రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు రుజువు చేయడానికి ఎటువంటి స్వతంత్ర చట్టపరమైన ఆధారాలు లేనప్పుడు, సుప్రీంకోర్టు మరియు మన ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు నిర్దేశించిన పై చట్టం దృష్ట్యా, నిందితురాలు నెం.2 యొక్క సర్వీస్

రిజిస్టర్, ఆమె ఆధార్ కార్డు మరియు ఆసుపత్రి రికార్డు రూపంలో ఉన్న ఈ పత్రాలు రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు రుజువు చేయడానికి సరైన చట్టపరమైన సాక్ష్యం కాలేవు.

13, 14వ నిందితులు నెం.2కు ఇరుగు పొరుగుగా ఉన్న ఎల్డబ్ల్యు.13, 14ల వాంగ్మూలాల రూపంలో ఉన్న మౌఖిక సాక్ష్యాలు కూడా సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 50 ప్రకారం నిందితులు నెం.1, 2 నిందితులుగా కలిసి జీవిస్తున్నారని, వారు ఒకరికొకరు సంతానం కలిగి ఉన్నారని, వారు పిల్లలను కంటున్నారని, తమను తాము కూడా భార్యాభర్తలుగా పరిగణిస్తారని వారి అంచనాలో పేర్కొన్నారు. నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య రెండవ వివాహం జరిగిందని నిరూపించడానికి సరైన సాక్ష్యంగా. ఎల్డబ్ల్యు.13 మరియు 14 యొక్క ఈ సాక్ష్యం కూడా రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవాన్ని నిర్ధారించదు, అంటే రెండవ వివాహం వాస్తవానికి నిందితులు నెం.1 మరియు 2 ఇద్దరి మధ్య జరిగింది. **పడుళ్లపర్తి ముత్యాల పరదేశి** కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం, ఏదైనా సంబంధం ఉనికికి సంబంధించిన ప్రకటనలు లేదా ఏ వ్యక్తి అభిప్రాయం ద్వారా ఆ వ్యక్తికి ఈ అంశంపై ప్రత్యేక పరిజ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ, అటువంటి సంబంధం ఉనికిని ప్రవర్తన ద్వారా వ్యక్తీకరించడం ద్వారా, రెండో పెళ్లిని రుజువు చేయలేం.

వాస్తవానికి ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 50 ఇలా ఉంది.

"50. సంబంధ బాంధవ్యాలపై అభిప్రాయము: ఒక వ్యక్తికి మరొకరికి గల సంబంధము గూర్చి న్యాయస్థానము ఒక అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరచవలసి వచ్చినప్పుడు, ఆ సంబంధము ఉనికికి సంబంధించి, ఆ సంబంధం ఉనికి గురించి, ఆ సంబంధంలో ఒక సభ్యునిగా లేదా మరేదైనా ప్రత్యేకమైన పరిజ్ఞానం ఉన్న ఏ వ్యక్తి గురించి అయినా, ప్రవర్తన ద్వారా వ్యక్తం చేయబడే అభిప్రాయం సంబంధించిన వాస్తవంగా ఉంటుంది:

భారతీయ విడాకుల చట్టం, 1869 (1869 యొక్క 4) కింద విచారణలో లేదా భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్లు 494, 495, 497 లేదా 498 (1860 యొక్క 45) కింద ప్రాసిక్యూషన్లలో వివాహాన్ని నిరూపించడానికి అటువంటి అభిప్రాయం సరిపోదు.

పైన పేర్కొన్న విభాగాన్ని చదివితే, ఒక వ్యక్తి మరియు మరొక వ్యక్తి యొక్క సంబంధం గురించి, ప్రవర్తన ద్వారా వ్యక్తీకరించబడిన ఒక అభిప్రాయం, అటువంటి సంబంధం ఉనికి గురించి, కుటుంబంలో ఒక సభ్యుడిగా లేదా ఇతరత్రా, ఈ అంశంపై ప్రత్యేక జ్ఞాన సాధనాలను కలిగి ఉన్న ఏ వ్యక్తి యొక్కనైనా, సంబంధిత వాస్తవం అని తెలుస్తుంది.

లివ్-ఇన్ రిలేషన్షిప్లో ఉన్న నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య సంబంధానికి సంబంధించి ప్రత్యేక పరిజ్ఞానం కలిగి ఉన్న నిందితుడు నెం.2 యొక్క పొరుగున ఉన్న ఎల్డబ్ల్యుఎస్.13 మరియు 14 యొక్క సాక్ష్యాలు సంబంధిత వాస్తవం మరియు సాక్ష్యం అయినప్పటికీ, సాక్ష్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 50 యొక్క నిబంధన భారతీయ విడాకుల చట్టం కింద విచారణలో వివాహాన్ని నిరూపించడానికి సాక్షుల అభిప్రాయం సరిపోదని స్పష్టం చేస్తుంది. 1869 లేదా ఐపిసి సెక్షన్లు 494, 495, 497 లేదా 498 కింద ప్రాసిక్యూషన్లలో ఉన్నారు. అందువల్ల, ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 50 ప్రకారం నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య రెండవ వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు రుజువుగా ఎల్డబ్ల్యు.13 మరియు 14 యొక్క సాక్ష్యాలు స్పష్టంగా అనుమతించబడవు.

ఎల్డబ్ల్యుఎస్.13 మరియు 14 యొక్క ఈ సాక్ష్యాలు మరియు సర్వీస్ రిజిస్టర్, ఆధార్ కార్డు మరియు నిందితుడు నెం.2 యొక్క ఆసుపత్రి రికార్డు రూపంలో ఉన్న డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలు మినహా, నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య రెండవ వివాహం వాస్తవానికి జరిగిందని నిరూపించడానికి సరిపోదు, సెక్షన్ 494 ఐపిసి మరియు సెక్షన్ 17 ప్రకారం

ఏదైనా పెద్ద వివాహం అవసరమని నిరూపించడానికి ఇతర ఆమోదయోగ్యమైన చట్టపరమైన ఆధారాలు రికార్డులో లేవు. హిందూ వివాహ చట్టం నిందితులు నెం.1 మరియు 2 మధ్య జరిగింది. నేరానికి నిందితులపై విచారణ జరిపేందుకు తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి, కోర్టు సాక్ష్యాలను తూకం వేసి జల్లెడ పట్టవచ్చు, ప్రాసిక్యూషన్ నమ్మిన సాక్ష్యాలను తూకం వేసి జల్లెడ పట్టినట్లయితే, సుప్రాలో చర్చించినట్లుగా, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి గాను పిటిషనర్ నెం.2పై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారాలు లేవని చెప్పడానికి ఈ సాక్ష్యాలు ఏమాత్రం సరిపోవు.

మొత్తమ్మీద, సుప్రీంకోర్టు మరియు హైకోర్టు యొక్క పైన ఉదహరించిన అన్ని న్యాయ పూర్వాపరాలలో పేర్కొన్న చట్టం నుండి ఉద్భవించిన స్థిరమైన న్యాయ స్థితిని ఈ క్రింది విధంగా సంక్షిప్తీకరించవచ్చు:

సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం బిగామీ నేరాన్ని రుజువు చేయాలంటే ప్రాసిక్యూషన్ మొదట రెండవ వివాహం అంటే రెండవ వివాహం జరిగిందనే వాస్తవాన్ని రుజువు చేయాలి, తరువాత రెండవ వివాహం సరైన రూపంలో జరిగిన వివాహం అని రుజువు చేయాలి. హిందూ వివాహ చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ప్రకారం మొదటి వివాహం సమయంలో జరిగిన రెండో వివాహం చెల్లదు. సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి మొదటి వివాహం సమయంలో రెండవ వివాహం చేసుకున్న వ్యక్తులను ప్రాసిక్యూట్ చేయడానికి కూడా ఇది ఒక ఆధారాన్ని అందిస్తుంది.

ప్రాసిక్యూషన్ రెండో వివాహం నిజాన్ని నిరూపించడంలో విఫలమైతే, అది చెల్లదు లేదా సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద ఏదైనా వ్యక్తిని ప్రాసిక్యూట్ చేసే ప్రశ్న అస్సలు తలెత్తదు. రెండో వివాహం

నిజమని రుజువైనా, సమాజంలో ఉన్న ఆచారాల ప్రకారం అది సరైన పద్ధతిలో జరిగిందని రుజువు కాకపోతే, అది చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం కాదు మరియు అది చెల్లదు లేదా బిగామీ నేరానికి ఏ వ్యక్తినైనా ప్రాసిక్యూట్ చేసే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు. ఇలాంటి కేసుల్లో ఐపీసీ సెక్షన్ 494 కింద ప్రాసిక్యూషన్ కుదరదు. నిందితుడు తన మొదటి వివాహం సమయంలో మరో మహిళతో సహజీవనం చేస్తున్నాడని లేదా లివ్ ఇన్ రిలేషన్ షిప్ లో ఉన్నాడని నిరూపించడానికి లేదా చూపించడానికి కొన్ని సాక్ష్యాలను సమర్పించడం, అతను వాస్తవానికి రెండవ వివాహం చేసుకున్నాడని రుజువు చేయకుండా, తద్వారా ఆమెతో జీవించడం సెక్షన్ 494 ఐపిసి ప్రకారం బిగామీ నేరం కాదు. అందువల్ల రివిజన్ పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా ఈ అంశానికి తగిన విధంగా, సానుకూలంగా సమాధానం ఇస్తారు.

పాయింట్ నెం.2:

సెక్షన్ 198 సీఆర్ పీసీ ఆదేశానుసారం బాధిత పక్షం సంబంధిత కోర్టులో ఫిర్యాదు చేస్తే తప్ప సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన కేసును కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోజాలదనేది రివిజన్ పిటిషనర్ దాడికి రెండో కారణం. అందువల్ల, సెక్షన్ 198 సిఆర్పిసిలో ఉన్న బార్కు విరుద్ధంగా పోలీసులు దాఖలు చేసిన తుది నివేదిక / ఛార్జీషీట్ ఆధారంగా సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి తక్షణ కేసులో కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం చట్టపరంగా చెడ్డది మరియు దానిని కొనసాగించలేము. సీనియర్ న్యాయవాది వాదనలో నాకు గణనీయమైన బలం కనిపిస్తోంది.

సెక్షన్ 198 సి.ఆర్.పి.సి నుండి చూడగలిగినట్లుగా, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని చాప్టర్-26 కింద శిక్షార్హమైన నేరాన్ని ఏ కోర్టు కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోరాదని నిర్దేశిస్తుంది. దాని నిబంధన ప్రకారం, బాధిత వ్యక్తి పద్దెనిమిదేళ్ల లోపు వారైతే లేదా మూర్ఖుడు లేదా ఉన్మాది అయితే,

లేదా అనారోగ్యం లేదా అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నట్లయితే, ఫిర్యాదు చేయలేకపోతే, లేదా స్థానిక ఆచారాలు మరియు మర్యాదల ప్రకారం బహిరంగంగా హాజరు కావాలని బలవంతం చేయకూడదని బలవంతం చేయకూడని మహిళ అయితే, వేరే వ్యక్తి, కోర్టు అనుమతితో, అతని లేదా ఆమె తరఫున ఫిర్యాదు చేయండి; సెక్షన్ 494, 495 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి గురైన వ్యక్తి భార్య అయితే, ఆమె తరఫున ఆమె తండ్రి, తల్లి, సోదరుడు, సోదరి, కుమారుడు లేదా కుమార్తె లేదా ఆమె తండ్రి లేదా తల్లి సోదరుడు లేదా సోదరి లేదా కోర్టు అనుమతితో, ఆమెకు సంబంధించిన రక్త సంబంధమైన మరెవరైనా ఫిర్యాదు చేయవచ్చు. వివాహం లేదా దత్తత. అందువల్ల సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కోర్టుపై ఒక పరిమితి విధించబడిందని సెక్షన్ 198 సిఆర్పిసి నుండి స్పష్టమవుతుంది, IPC.It నిబంధనలోని క్లాజ్ (సి) లో పేర్కొన్న బాధిత పక్షం లేదా ఆమె బంధువులు లేదా కోర్టు అనుమతి ఉన్న మరెవరైనా చేసిన ఫిర్యాదుపై మాత్రమే కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. సెక్షన్ 173(2) సీఆర్ పీసీ కింద పోలీసులు దాఖలు చేసిన నివేదిక/చార్జిషీట్ పై కేసును పరిగణనలోకి తీసుకునే ఆలోచన లేదు.

గతంలో ఐపీసీ సెక్షన్ 494 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరం నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరం. ఆంధ్రప్రదేశ్ రెండవ సవరణ చట్టం 3, 1992 ద్వారా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర శాసనసభ మొదటి షెడ్యూల్ ను 1974 యొక్క కేంద్ర చట్టం 2 అంటే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1973 కు సవరించి, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద నేరాన్ని 'కాగ్నిజబుల్' నేరంగా మరియు 'నాన్ బెయిలబుల్' నేరంగా చేసింది. 1992 నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ రెండవ సవరణ చట్టం 3 ను ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ 21.10.1991 న రాష్ట్రపతి పరిశీలన మరియు ఆమోదం కోసం రిజర్వ్ చేశారు. 10.02.1992 న రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొంది, 15.02.1992 న ఆంధ్రప్రదేశ్ గెజిట్ పార్ట్ 4-బి (ఎక్స్.టి.) లో సవరణ ప్రచురించబడింది. అందువల్ల, 15.02.1992 నుండి నిస్సందేహంగా సెక్షన్ 494 మరియు 495 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరాలు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో గుర్తించదగిన నేరాలు. కాబట్టి,

పోలీసు అధికారి ఇప్పుడు సెక్షన్ 154 సిఆర్పిసి కింద కేసు నమోదు చేయవచ్చు మరియు సెక్షన్ 156 సిఆర్పిసి కింద దర్యాప్తు చేయవచ్చు. సెక్షన్ 198(1) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద కేసును విచారించే అధికారం పోలీసులది కాదు. కాబట్టి, ఇది కాగ్నిజబుల్ నేరం కాబట్టి, పోలీసులు తమ వద్ద నమోదైన నివేదిక ఆధారంగా కేసు నమోదు చేయవచ్చు మరియు సెక్షన్ 173 (2) సిఆర్పిసి కింద కేసును దర్యాప్తు చేసి తుది నివేదికను దాఖలు చేయవచ్చు. సెక్షన్ 198(1) సీఆర్ పీసీ కింద బాధిత పక్షం దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదుపై తప్ప ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కోర్టుపై ఉన్న ఎక్స్ ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా పోలీసులు దాఖలు చేసిన పోలీసు నివేదిక/చార్జిషీట్ పై కోర్టు ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందా లేదా అనేది ఇప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన కీలకమైన ప్రశ్న.

సెక్షన్ 2(డి) సి.ఆర్.పి.సి కింద "ఫిర్యాదు" నిర్వచించబడింది మరియు ఇది ఈ విధంగా ఉంది:

* 'కంప్లయింట్' అంటే మౌఖికంగా లేదా లిఖితపూర్వకంగా మేజిస్ట్రేట్ కు చేసిన ఆరోపణ, ఈ నియమావళి ప్రకారం చర్యలు తీసుకునే ఉద్దేశ్యంతో, తెలిసిన లేదా తెలియని ఒక వ్యక్తి నేరం చేశాడని, కానీ పోలీసు నివేదికను చేర్చలేదు.

వివరణ:- ఒక కేసులో ఒక పోలీసు అధికారి చేసిన నివేదిక, దర్యాప్తు తరువాత, నాన్ కాగ్నిజబుల్ నేరం యొక్క కమీషన్ను ఫిర్యాదుగా పరిగణించబడుతుంది; మరియు అటువంటి నివేదిక ఇచ్చిన పోలీసు అధికారిని ఫిర్యాదుదారుగా పరిగణిస్తారు."

అందువల్ల, సెక్షన్ 2(డి) సి.ఆర్.పి.సి కింద ఫిర్యాదు యొక్క నిర్వచనం ప్రకారం, కోడ్ కింద చర్యలు తీసుకోవడానికి తెలిసిన లేదా తెలియని ఎవరైనా వ్యక్తి మేజిస్ట్రేట్కు చేసిన నేరానికి

పాల్పడినట్లు మౌఖిక లేదా రాతపూర్వక ఆరోపణ ఫిర్యాదు మరియు సెక్షన్ 173 (2) సిఆర్పిసి కింద దాఖలు చేసిన పోలీసు నివేదిక ప్రత్యేకంగా దాని పరిధి నుండి మినహాయించబడుతుంది . సెక్షన్ 2 (ఆర్) సిఆర్పిసి "పోలీసు నివేదిక" ను నిర్వచిస్తుంది, అంటే సెక్షన్ 173 యొక్క సబ్ సెక్షన్ (2) కింద ఒక పోలీసు అధికారి మేజిస్ట్రేట్కు పంపిన నివేదిక, దీనిని సాధారణంగా ఛార్జ్షీట్ అని పిలుస్తారు. కాబట్టి, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద నేరానికి సంబంధించిన ఆరోపణను బాధిత వ్యక్తి మేజిస్ట్రేట్కు చేసినప్పుడు మాత్రమే, అప్పుడు మాత్రమే కోర్టు కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. పోలీసులు దాఖలు చేసిన పోలీసు నివేదిక/ ఛార్జిషీటుపై సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన కేసును కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోదు. సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద నేరాన్ని 1992 యొక్క సవరణ చట్టం 3 ప్రకారం "కాగ్నిజబుల్" నేరంగా పరిగణించినప్పటికీ, సెక్షన్ 198 సిఆర్పిసికి తగిన సవరణ చేయబడలేదు. అందువల్ల సెక్షన్ 198 సీఆర్ పీసీ కింద ఉన్న బార్ ఇప్పటికీ కొనసాగుతోంది. దీనికి సంబంధించి చట్టపరమైన స్థితి సరైనది కాదు మరియు ఇది స్పష్టంగా పరిష్కరించబడింది.

ఎస్.రాధికా సమీనా వర్సెస్ ఎస్.హెచ్.ఓ, హబీబ్నగర్ పీఎస్ కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పేరా 15లో ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

15. పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన రిప్లై అఫిడవిట్ ఆధారంగా సెక్షన్ 494 ఐపీసీ కింద నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునేలా మహిళా కోర్టు (23 మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టు, హైదరాబాద్)ను నేరుగా ఆదేశించాలా వద్దా అనే అంశాన్ని పరిశీలించాం. అయితే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 198(1) యొక్క నిర్దిష్ట భాషను దృష్టిలో ఉంచుకుని, చట్టం అటువంటి చర్యను అనుమతించినట్లు కనిపించడం లేదు, దీని ప్రకారం, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని 26వ అధ్యాయం కింద శిక్షార్హమైన నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకునే అధికారం ఉన్న న్యాయస్థానానికి ఫిర్యాదు చేయడం - ఇందులో సెక్షన్ 494 ఒక భాగం -

"నేరంతో బాధపడే వ్యక్తి" మాత్రమే ఉండాలి. దీనికి మినహాయింపులు (సి) సబ్ సెక్షన్ (1) లో పొందుపరచబడ్డాయి, కోర్టుతో సహా మరెవరైనా ఫిర్యాదును మినహాయించవచ్చు, ఉన్నత న్యాయస్థానం కూడా. ఏదేమైనా, ఈ విషయంలో న్యాయపరమైన పూర్వాపరాలు కనిపించడం లేదు. అందువల్ల పిటిషనర్ మహిళా కోర్టు (23 మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్, హైదరాబాద్)లోఫిర్యాదు చేయడానికి స్వేచ్ఛ ఉందని, అటువంటి ఫిర్యాదు దాఖలైనట్లయితే, మహిళా కోర్టు దానిని పరిగణనలోకి తీసుకొని చట్టప్రకారం, ఈ తీర్పు నేపథ్యంలో ఫిర్యాదు అందిన తేదీ నుండి ఆరు నెలలకు మించకుండా సాధ్యమైనంత త్వరగా పరిష్కరించాలని మేము భావిస్తున్నాము.

గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం 1957 కింద అధీకృత అధికారి ఇచ్చిన ఫిర్యాదుపై మినహా కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి సృష్టించిన బార్ కు సంబంధించిన సారూప్య నిబంధనను పరిగణనలోకి తీసుకున్న మద్రాస్ హైకోర్టు మదురై బెంచ్ డివిజన్ బెంచ్ ***సెంగోల్ చార్లెస్, కె.కన్న న్వర్సెస్ స్టేట్*** లో ఒక కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి అటువంటి ఏదైనా బార్ ఏర్పాటు చేసినప్పుడు, సంబంధిత ఫిర్యాదుపై తప్ప కోర్టు కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోజాలదని ప్రభుత్వం పేర్కొంది.

మైన్స్ అండ్ మినరల్స్ (డెవలప్ మెంట్ అండ్ రెగ్యులేషన్) యాక్ట్ 1957 ప్రకారం ఇది తలెత్తింది. ఈ కేసులోని వాస్తవాల ప్రకారం నిందితులు ప్రభుత్వానికి చెందిన నదులు, నదీతీరాల నుంచి ఇసుకను దొంగిలించారు. ఈ చట్టం గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టంలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది. కాబట్టి నిందితులు ఇసుకను దొంగిలించినందుకు ఐపీసీ సెక్షన్ 379 కింద నేరాలు, అనధికారికంగా ఇసుకను అక్రమంగా తవ్వినందుకు గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరం. ఐపీసీ సెక్షన్ 379తో పాటు గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టంలోని సెక్షన్ 21 కింద కేసు నమోదు చేసిన పోలీసులు దర్యాప్తు అనంతరం తుది

నివేదికను సమర్పించారు. గనులు మరియు ఖనిజాల (అభివృద్ధి మరియు నియంత్రణ) చట్టంలోని సెక్షన్ 22 ప్రకారం, ఈ చట్టం కింద శిక్షార్హమైన ఏదైనా నేరాన్ని లేదా దాని కింద చేసిన ఏవైనా నిబంధనలను కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లిఖితపూర్వకంగా చేసిన ఫిర్యాదుపై తప్ప ఏ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోదు కాబట్టి, ఈ కేసును కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంటుందని నిందితుల తరఫున వాదించాలని కోరారు. గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం నేరానికి సంబంధించి పోలీసులు దాఖలు చేసిన తుది నివేదిక చట్టరీత్యా చెడ్డదని, తుది నివేదికను కొట్టివేయాలని కోరారు. దీనిపై సుదీర్ఘంగా చర్చించిన మద్రాసు హైకోర్టు మధురై బెంచ్ చివరకు తాను చేసిన సూచనకు ఈ విధంగా సమాధానమిచ్చింది.

నిందితుడి చర్య భారత శిక్షాస్మృతితో పాటు గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం నిబంధనల ప్రకారం నేరాలుగా పరిగణిస్తే, భారతీయ శిక్షాస్మృతి, గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం కింద కేసు నమోదు చేయడం చట్టవిరుద్ధం కాదని, పోలీసులు దర్యాప్తును కొనసాగించవచ్చని పేర్కొంది. అయితే, భారతీయ శిక్షాస్మృతి ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరాలకు సంబంధించి మాత్రమే పోలీసులు పోలీసు నివేదికను దాఖలు చేయాలి మరియు గనులు మరియు ఖనిజాల (అభివృద్ధి మరియు నియంత్రణ) చట్టం కింద శిక్షార్హమైన నేరాలకు సంబంధించి, అతను ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 22 కింద అధికారం కలిగి ఉంటే, అతను ప్రత్యేక ఫిర్యాదు చేయవచ్చు.

ఏదేమైనా, పోలీసు అధికారి, ఐపిసి కింద మరియు మైన్స్ అండ్ మినరల్స్ (అభివృద్ధి మరియు నియంత్రణ) చట్టంలోని సెక్షన్ 21 కింద నేరాలకు సంబంధించి తుది నివేదికను దాఖలు

చేస్తే, మేజిస్ట్రేట్ ఐపిసి కింద ఉన్న నేరాలను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకొని విచారణను కొనసాగించవచ్చు.

గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం కింద నేరాలకు సంబంధించి, కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా అధీకృత వ్యక్తి దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదును మాత్రమే కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది తప్ప పోలీసు నివేదికపై కాదు.

పై కేసులో కూడా గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం 1957లోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం నేరం కాగ్నిజబుల్ నేరం కాబట్టి, సెక్షన్ 154 సీఆర్ పీసీ కింద పోలీసు అధికారి కేసు నమోదు చేసి, కోడ్ నిబంధనల ప్రకారం దర్యాప్తు చేయడం చట్టబద్ధమని అభిప్రాయపడింది. అయితే, కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అధీకృత వ్యక్తి చేసిన ఫిర్యాదుపై తప్ప ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 22 తీసుకోవడం నిషిద్ధం కాబట్టి పరిగణనలోకి తీసుకునే విషయంలో మాత్రమే ఇబ్బంది తలెత్తుతుంది.

మద్రాసు హైకోర్టు మధురై బెంచ్ పై తీర్పులో పేర్కొన్న నిష్పత్తి, నా దృష్టిలో, ఈ కేసు యొక్క ప్రస్తుత వాస్తవాలకు ఖచ్చితంగా వర్తిస్తుంది.

నిందితులు చేసిన ఇసుక చోరీకి సంబంధించిన ఇదే తరహా కేసులో గనులు, ఖనిజాల (అభివృద్ధి, నియంత్రణ) చట్టం 1957లోని సెక్షన్ 21 కింద నేరం సుప్రీంకోర్టు ముందుకు వచ్చింది. సుప్రీంకోర్టు కూడా ***స్టేట్(NCTof Delhi) వర్సెస్సంజయ్*** కేసులో ఇదే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

అందువల్ల, తక్షణ కేసులో, సెక్షన్ 198 సిఆర్పిసి యొక్క నిబంధనలోని క్లాజ్ (సి) ప్రకారం బాధిత వ్యక్తి కోర్టుకు ఎటువంటి ఫిర్యాదు చేయనందున, సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించిన కేసును సెక్షన్ 198 లో పొందుపరిచిన ఎక్స్ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోదు. 1) ఈ కేసును సీఆర్ పీసీ పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. అందువల్ల సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి తక్షణ కేసులో కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం కూడా చట్టపరంగా సమర్థనీయం కాదు. ఆ ప్రాతిపదికన కూడా నిందితుడు నెం.2 అయిన పిటిషనర్ పై ఐపీసీ సెక్షన్ 494 కింద శిక్షార్హమైన నేరం కింద అభియోగాలు మోపడానికి వీల్లేదని, కర్నూలు సెషన్స్ కోర్టు ఈ నేరాన్ని విచారించలేదన్నారు . ఈ అంశానికి కూడా రివిజన్ పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చారు.

సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన బిగామీ నేరానికి సంబంధించిన చట్టాన్ని సెషన్స్ జడ్జి అస్సలు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు మరియు "నిందితుడు నెం.2 పై చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారం ఉందని ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన కనీసం ప్రాథమిక చట్టపరమైన ఆధారాలు ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయలేదు. సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి". ఈ విషయంలో మొత్తం ఉత్తర్వులు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయి. వాస్తవానికి సెక్షన్ 227 సీఆర్ పీసీ కింద దాఖలైన పిటిషన్ ను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో, ఆ పిటిషన్ లో లేవనెత్తిన వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో సెషన్స్ జడ్జి పూర్తిగా తప్పుదారి పట్టారు. ఈ నేరానికి నిందితురాలు నెం.2ను విచారించడం సరిపోతుందా, ఈ విషయంలో ఆమెపై తదుపరి చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారాలు ఉన్నాయా లేదా అనే విషయాన్ని రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని ప్రాథమికంగా నిర్ధారించే ప్రయత్నం సెషన్స్ జడ్జి చేయలేదు. సెక్షన్ 198 సీఆర్ పీసీ కింద ఉన్న బార్ గురించి కూడా ఉత్తర్వుల్లో ప్రస్తావించలేదు. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వు చట్ట ప్రకారం సుస్థిరమైనది కాదు మరియు ఇది ఈ

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు దానిని కొట్టిపేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది.

సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించి మాత్రమే ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. ప్రాసిక్యూషన్ నమ్మిన సాక్ష్యాల ప్రకారం సెక్షన్ 494 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి నిందితుడు నెం.2 ను విచారించడానికి బిగామీ నేరం ఏదీ ఏర్పాటు చేయబడలేదు, అయితే నిందితుడు నెం.1 మరియు 2 మధ్య సహజీవనాన్ని నిరూపించడానికి ఈ సాక్ష్యం సరిపోతుంది, ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం నిందితుడు నెం.1 ద్వారా మరణించిన-విశాలి జీవితాన్ని తొలగించడానికి ఉద్దేశించబడింది. అందువల్ల, నిందితుడు నెం.1 పై కేసును పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు, ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన పరిశీలనలు లేదా కనుగొన్న అంశాలకు ట్రయల్ కోర్టు దూరంగా ఉండకూడదు. ఈ పరిశీలనలు మరియు ఫలితాలతో ప్రభావితం కాకుండా ట్రయల్ కోర్టు చట్టప్రకారం నిందితుడైన నెం.1పై అభియోగాలు మోపబడిన నేరాలకు సంబంధించిన కేసును స్వతంత్రంగా డీల్ చేస్తుంది మరియు సదరు సెషన్స్ కేసును పరిష్కరిస్తుంది.

జరిమానాలో, క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు అనుమతించబడుతుంది. రద్దు చేసిన ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టారు. కర్నూలు సెషన్స్ జడ్జి ఫైలుపై 2018 సెషన్స్ కేసు నెం.63లో 2019 సీఆర్ఎల్ఎంపీ నెం.89లోని సెక్షన్ 227 సీఆర్పీసీ కింద నిందితుడు దాఖలు చేసిన పిటిషన్ను అనుమతించారు. నిందితుడు నెం.2ను ఈ కేసు నుంచి తప్పించారు.

ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు కూడా మూతపడనున్నాయి.

జస్టిస్ చీకటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

2020:APHC:32306

తేది: 07-05-2020.

నోట్:

ఎల్.ఆర్. కాపీ మార్క్ చేయాలి.

B/O

cs